

DERECH YESHUA

TORAH SCROLL

DEUTERONOMY

ועבר עממה ונסב הגבול מעצמון ונחלה מצרים והיו תוצאותיו הימיה והבוליים והיה ככם הים הגדול והבול זה יהיה לכם גבול ים זה יהיה לכם גבול עמון מן הים הגדל תתנו לכם הר ההר מהר ההר תתנו לכם חמית והיו תוצאות הגבול צרה ויציא הגבול ופרנה והיו תוצאותיו חצר עינן זה יהיה לכם גבול צפון והתאוויתם לכם לגבול קדמה מוצר עינן עינן עינן וירד הגבול משפם הרבולה מקרם לעין וירד הגבול ומוחה על כתף ים כנרת קדמה וירד הגבול הירדנה והיו תוצאותיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבולתיה סביב ויציא משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנו לכם אתה באורל אשר צוה יהוה לתת לכלשעת המטות וחיצי המטה כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית אבתם וחיצי מטה מנשה לקחו נחלתם שני המטות וחיצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמו

מוחרה וידבר יהוה אל משה לאמר אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן והישיע בן נון ונשיא אהרן נשיא אהרן מנשה תקחו נחל את הארץ ואלה שמות האנשים מנשה יהודה כלב בן יפנה וכמטה בני שמעון שמואל בן עמייהור מנשה בנימין אביהור בן כסלון וכמטה בני דן נשיא בקיבן יגחי לבני יוסף כמטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפרד וכמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפט וכמטה בני זבולן נשיא אבישאל בן פרץ וכמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עין וכמטה בני אשר נשיא אחיהור בן שלמי וכמטה בני נפתלי נשיא פהאל בן עמייהור אלה אשר צוה יהוה לנחל ארץ בני ישראל בארץ כנען

וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר זו את בני ישראל ולתנו כלום מנחלה אחותם ערים לשבת ומגורש לערים סביבותיהם תתנו להם והיו לערים להם לשבת ומגורש יהיו לבהמותם ולרכשם וככל חיותם ומגורש יהיו לערים אשר תתנו כלום מוקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב ומגורשם מוחץ לעיר את פאת קדמה אכפים באמה וארץ פאת נגב אכפים באמה וארץ פאת ים אכפים באמה ואת פאת צפון אכפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרש הערים

ואת הערים אשר תתנו כלום את עשר המוקלט אשר תתנו כלום שמה הרצו ועליותם תתנו ארבעים ושנים עיר כל הערים אשר תתנו כלום ארבעים ושנים עיר אתה ואת מלך שיהן והערים אשר תתנו מנחלה בני ישראל מאת הרב תרבו ומנחת המועט תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו כלום

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כל אתם עברים את הירדן ארצה כנען והקרייתם לכם ערים ערי מוקלט תהיינה לכם ונס שמה רצו מכה נפש בשגרה והיו לכם הערים למקלט מנחל ולא ימות הרצו עד עמוד לפני העדה למשפט והערים אשר תתנו שיש ערי מוקלט תהיינה לכם את שילש הערים תתנו בני ערי לירדן ואת שילש הערים תתנו בארץ כנען ערי מוקלט תהיינה לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שיש הערים האלה למקלט לנוס שמה כל מכה נפש בשגרה ואם בכלי ברוך הכהן ומוכר רצו הוא מות יומת הרצו ואם באבן יד אשר ימות בה הכהן וימות רצו הוא מות יומת הרצו או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהן וימות רצו הוא מות יומת הרצו גאל הדם הוא ימלא את הרצו בפעל בו הוא ימות ואם בשגרה יהיה פנו או השליך עכו כצדיה וימות או באיבה הכהן בידו יומת מות יומת המכה רצו הוא גאל הדם ימלא את הרצו בפעל בו ואם בפתע בלא איבה הדפו או השליך עכו כלכלי בלא צדיה או בכלי אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפך עליו וימות והוא לא אויב לו וכא מבקש רעותו וישפטו העדה ביד המכה ובין גאל הדם על המשפטים האלה והיילו העדה את הרצו מיד גאל הדם והשיבו אותו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משה אתו בשמן הקדש ואם יציא הרצו את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה ומציא אתו גאל הדם מוחץ לגבול עיר מקלטו וירצו גאל הדם את הרצו אין לו דם כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל ישב הרצו אל ארץ אחוזתו והיו אלה לכם חוקת משפט לרדתכם בכל מושבותיכם כל מכה נפש כפי עדים ירצו את הרצו ועיר אחד לא יענה בנפש למות ולא תקחו כפר בנפש רצו אשר הוא רשע למות כי מות יומת

ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מוקלטו כלשון לשבת בארץ עד מות הכהן ולא תנחמו ארץ הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחזיק את הארץ ולא ירץ לא כפר לדם אשר שפך בזה כי אם בדם שפכו ולא תטמא את הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני עין בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל ויקרבו ראשי האבות למשפחות בני ישראל בן מכיר בן מנשה ממשפחות בני יוסף וידברו לפני משה וכפני הנשיאים ראשי אבות לבני ישראל ויאמרו את אנחנו צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה בנורל לבני ישראל ואנחנו צוה ביהוה לתת ארץ נחלת צלפחד אחינו לבנותיו והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונזרעה נחלתן מנחלת שבתיו בני ישראל על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגורל נחלתנו ירע ואם יהיה היכל לבני ישראל ויוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבתנו ירע נחלתן ויציא משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעינייהם תהיינה לנשים אך למשפחות מטה אביהם תהיינה לנשים ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבתו ידבקו בני ישראל וכל בת ישראל נחלה ממשות בני ישראל לאחד ממשפחות מטה אביה תהיה לאשה למנוח ירשו בני ישראל איש נחלת אבתו ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו משות בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה בן יעזר בנות צלפחד ותהיינה מנחלה תרצה ונחלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני רדיהן לנשים ממשפחות בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחות אביהן אלה המצוות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מוכל סוף בין פארן ובין תפק ולבן וחצרת ודיזב אחד עשר יום מחרב דרך הר שער עד קדש ברנע

ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם אחרי הכתו את סיוחן מוכל האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשרת בארלי בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר יהוה אלהינו דבר אלינו בחורב לאמר רב לכם שבת בהר הזה פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכנו בערבה בהר ובשפלה ובגב ובחוף הים ארץ הנעני והלבנון עד הנזר הגדל נהר פרת ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם לאברהם ליעקב וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם ואמר אלהם בעת ההוא לאמר לא אונל לבני ישראל אתכם יהוה אלהיכם הרבה ארתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב יהוה אלהי אבותכם יספ עליכם ככם אלה פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם איכה איש לבני ישראל ומשפחתם ורשבתם הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטים ואנשים בראשיתם ותענו אתו ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות ואקח את ראשי שבטים אנשים חכמים וידעים ואתן אותם ראשי עליונים שרי אלהים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת וששירים לשבטים ואצוה את שבטים בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם וישפטם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תאורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתי ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשו וסעו מחרב ונלך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו ונבא עד קדש ברנע ואמר אלהם באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך אל תירא ואל תחזת ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחקרו לנו את הארץ וישבו ואתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן וישב בעיני היבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכול

ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם אחרי הכתו את סיוחן מוכל האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשרת בארלי בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר יהוה אלהינו דבר אלינו בחורב לאמר רב לכם שבת בהר הזה פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכנו בערבה בהר ובשפלה ובגב ובחוף הים ארץ הנעני והלבנון עד הנזר הגדל נהר פרת ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם לאברהם ליעקב וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם ואמר אלהם בעת ההוא לאמר לא אונל לבני ישראל אתכם יהוה אלהיכם הרבה ארתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב יהוה אלהי אבותכם יספ עליכם ככם אלה פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם איכה איש לבני ישראל ומשפחתם ורשבתם הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטים ואנשים בראשיתם ותענו אתו ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות ואקח את ראשי שבטים אנשים חכמים וידעים ואתן אותם ראשי עליונים שרי אלהים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת וששירים לשבטים ואצוה את שבטים בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם וישפטם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תאורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתי ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשו וסעו מחרב ונלך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו ונבא עד קדש ברנע ואמר אלהם באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך אל תירא ואל תחזת ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחקרו לנו את הארץ וישבו ואתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן וישב בעיני היבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכול

וירצו אתה ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אליו
וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהיה
אכלה נתן לנו ולא אביהם לעלת ותמרו את פי
יהוה אלהיהם ותרצו באהליכם ותאמרו בשיאת
יהוה אתנו הוי' יאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד
האמרי להשימידנו אנה אנחנו עולים אחינו המוס
את לבבנו לאמר עם גדול ורם מכלו ערים גר כת
ובצורת בשרים וגם בני ענקים ראוי עם ואמר
אלכם לא תעריצו ולא תיראו מזה יהוה אלהיכם
ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשית
אתכם במצרים כלעייכם ובמדבר אשר ראית
אשר נשיאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש את
בנו ככל הדרך אשר הכנתם עד באכם עד
המקום הזה ובדבר הזה אליכם מאמנים ביהוה
אלהיכם ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום
לחנותכם באי מכה לראתכם בדרך אשר תלכו
בה ובענין יומם וישמעו יהוה את קול דבריכם
ויקצף וישלע לאמר אם יראה איש באנשי
האכה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר
נשבעתי לתת לאבותיכם וולתי ככב בני ימנה הוא
יראה וכו' אתן אתה הארץ אשר דרך בה ולבני
עין אשר מלא אחרי יהוה גם ביה תאנף יהוה
באלכסם לאמר גם אתה לא תבא עם יהוה יעל בן
גון העמד לפניך הוא יבא שמה אתו וזו כי הוא
יחלנה את ישראל וטפכם אשר אמרתם כבד
יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע הכויה
יבאו שמה וכהם אתנה והם ירשנה ואתם פנו
ככם וסעו המדברה דרך ים סוף ותענו ותאמרו
אלי ושאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר
עלנו יהוה אלהינו ויאמר יהוה אלי וכלב
ותהיו לעלית ההרה ויאמר יהוה אלי וכלב
לא תעלו ולא תלחמו כי אני בקרבכם ולא תנפחו
לפני איביכם ואדבר אליכם ולא שמועתם ותמרו
אתי יהוה ותזדו ותעלו ההרה ויצא האמרי הישב
בה ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר
תעשית ההרבים וכתבו אתכם בשיעור עד חרמה
ותשבו ותכפו לפני יהוה ולא שמעו יהוה בקלכם
ולא האמינו אליכם ותשיבו בקרשי ימים רבים
במים אשר ישיבתם ונפץ ונסע המדברה דרך ים
סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את הר שיעיר
ימים רבים ויאמר יהוה אלי
לאמר רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפונה

ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אויביכם בני
עשו הישיבים בשיעור וייראו מכם ונשימותם מואר
אל תתגורו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך
קפ רגל כי ירשיה לעשו נתתי את הר שיעיר אכל
תשיברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מיום תכרו
מאתם בכסף ושייתם כי יהוה אלהיך ברכך ככל
מעשה ידך ידע לכתך את המדבר הגדל הזה זה
ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא וסרת דבר
ונעבר מאת אחינו בני עשו הישיבים בשיעיר מדרך
הערבה מואלת ומועיצין גבר ונפץ
ולעבר דרך מדבר מואב ויאמר יהוה אלי אכ
הער את מואב ואלתהר בם מלחמה כי לא אתן
לך מוארצו ירשיה כי לבני כוט נתתי את הר שיעיר
האמים לפנים ישיבו בה עם גדול ורם כענקים
רפאים יחשבו אף הם כענקים והמואבים יקראו
לכם אמים ובשיעיר ישיבו החרים לפנים ובני
עשו ירשום וישמידום מפניהם וישיבו תחתם
כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן
יהוה להם עתה קמו ועברו לכם את נחל זרד
ונעבר את נחל זרד והמים אשר הלכנו מקדש
ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד ישיבם
ושמנה שנה עד תם כל הדור אנשי המלחמה
מקרב המחנה כאשר נשיב יהוה להם וגם יר
יהוה היתה בם להמם מקרב המחנה עד תכם
ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה ממות מקרב
העם וידבר
יהוה אלי לאמר אתה עבר היום את גבול מואב
את ער וקרבת מול בני עמון אל תצרים ואכ
תתור בם כי לא אתן מארץ בני עמון לך ירשיה
כי לבני כוט נתתי ירשיה ארץ רפאים הישיבים
אף הוא רפאים ישיבו בה לפנים והעמנים יקראו
לכם עמנים עם גדול ורם כענקים וישמידם
יהוה מפניהם וירשום וישיבו תחתם כאשר
עשה לבני עשו הישיבים בשיעיר אשר השימיד
את החרי מפניהם וירשום וישיבו תחתם עד
היום הזה והעולים הישיבים בחצרים עד עזרה
כפתרים היצאים מכפתר השימרים וישיבו
תחתם קומו סעו ועברו את נחל ארנן ראה נתתי
בידך את סיוח מלך חשבון האמרי ואת ארצו
החכרש והתור בו מלחמה היום הזה אחז
תת פחדך ויראתך על פני העולים היתד כב
השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך

ואשלו מלכאים ממדבר קדמות אלסיוח מלך
חשבון דברי שלום לאמר אעברה בארצך בדרך
בדרך אך לא אסור מיני ושימאול אכס בכסף
תשיברני ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושייתתי רק
אעברה ברגלי כאשר עשו לי בני עשו הישיבים
בשיעיר והמואבים הישיבים בער עד אשר אלבר
את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו
ולא אבה סיוח מלך חשבון העברנו בו כי הקשיה
יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען תהו
ביך כיום הזה ויאמר יהוה
אלי ראה החלתי לתלפניך את סיוח ואת ארצו
החכרש לרשת את ארצו ויצא סיוח לקראתנו
הוא וכל עמו מלחמה יהיה ויתנו יהוה אלהינו
לפנינו וכן אתו ואת בנו ואת כל עמו וכלכד ארם
כל עריו בעת ההוא וחרם את כל עיר מדינם
והנשים והטף לא השארנו שריד רק הבהמה בזונו
לנו ושלל הערים אשר לכדנו כעיר אשר עב
שפת נחל ארנן והעיר אשר נחל ועד הגלעד לא
היתה קריה אשר שגבה מכלו את הכל נתן יהוה
אלהינו לפנינו רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל
ידנחל יבקערי ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו
ונפץ ונעל דרך הבשן ויצא עוג מוכר ובעיר
לקראתנו הוא וכל עמו מלחמה אדרעי ויאמר
יהוה אלי אכ תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת
כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיוח
מלך האמרי אשר ישיב בחשבון ויתן יהוה אלהינו
בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכדו
עד בכתו השאר לו שריד ונלכד את כל עריו
בעת ההוא לא היתה קריה אשר לאלקחנו מאתם
שיערים עיר כל חבל ארצם ממלכת עוג בבשן
כל אלה ערים בצרת וחומה גבהה דלתים ובריו
לכד מערי הפרזי הרבה מאד וחרם אותם כאשר
עשינו לסיוח מלך חשבון חחרם כל עיר מותם
הנשים והטף וכל הבהמה ושלל הערים בזונו לנו
ונקח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד הר חרמון
עידנים יקראו לחרמון מלחמה וכל הבשן
שיעיר כל ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן
עד סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן כי רק
עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו
ערש ברזל הנה הוא ברכת בני עמון הישע
אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת איש

ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מוערער אשר
על נחל ארנן ויחזי הר הגלעד ועריו נהתי לראובני
ולגדי ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי
לחצי שבע המנשה כל חבל הארצם לכל הבשן
ההוא יקרא ארץ רפאים יאיר בן מנשה לקח
את כל חבל ארצם עד גבול הגעשורי והמעברני
ויקרא אתם על שמו את הבשן וזו יאיר עד
היום הזה ולמכיר נתתי את הגלעד וכל ראובני
ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנן תוך הנחל
וגבול ועד יבק הנחל גבול בני עמון והערבה
והירדן וגבול מנזרת ועד ים הערבה ים המלח
תחת אשדות הפסגה מזרחה ואינו אתכם בעת
ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ
הזאת לרשתה חלוצים תעברו לפני אחיכם בני
ישראל כל בני חיל רק ישיבו וטפכם ומוקצכם
ידעתי כי מוקנה רב לכם ישיבו לאחיכם אשר
נתתי לכם עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם
ויירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם
נתן להם בעבר הירדן ושיבתם איש לירשתו
אשר נתתי לכם ואת יהושע צויתי בעת ההוא
לאמר עיניך הראת את כל אשר עשה יהוה
אלהיכם לפני המוסבים האלה כן יעשיר
יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה
לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם
לכם ואתחנן אכ
יהוה בעתה ואלאמר אדני יהוה אתה הולכי
כהראות את עברך את גדלך ואת הוזהקת
אשר מואל בשמים ובארץ אשר יעשיר
כמו עשיר וכבורתך אעברה נא ואראה את
הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב
הזה והלבנון ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע
אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אכ תוסף דבר אלי
עוד בדבר הזה עלה ראש הפסגה ושא עיניך
ימה וצפנה ותימנה וכיחזה וראה בעיניך כי לא
תעבר את הירדן הזה ויזו את יהושע וחזקו
ואמרו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא יחזיק
אותם את הארץ אשר תראה ונשבע בגיא מוכר
בית פעור
ועתה ישראל שמע אל החקים ואכל המשיפט ים
אשר אנכי ממלוד אתכם לעשות למען חזיו ובאתם
וירשיתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן
לכם לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם

ולא תגרעו ממנו לשמור את מצות יהוה אלהיכם
אשר אנכי מצוה אתכם עיניכם הראות את אשר
עשה יהוה בעל פעור כי כל האש אשר הכר
אלוהי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך
ואתם הרבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום
ראה למדת אתכם חקים ומשפטים כאשר צונו
יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם
באים שמה לרשתה ושמרתם ועשיתם כי הוא
חכם ובעתכם לעיני העמים אשר ישמעון
את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון
הגוי הגדול הזה כי מו גוי גדול אשר לו אלהים
קרבים אלו כי יהוה אלהינו בכל קראנו אביו
ומו גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים
ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום
רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח
את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלכתך
כל ימי חייך והדעתם לבניך וכבני בניך יום אשר
עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי
הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר
לכמדון לראיה את כל הימים אשר הם חיים על
האדמה ואת בניהם ילמדון ותקבצון ותעמדון
תחת ההר וההר בער באש עד כל השמים חישך
ענן וערפל ירדבר יהוה אליכם מתוך האש כוכב
דברים אתם שומעים ותמונה אינכם ראים וזכרתי
קול וגור כלם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות
עשרת הדברים וכתבתם על שני כוחות אבנים
ואת צוה יהוה בעת ההוא ללכת אתכם חקים
ומשפטים לעשות אתם בארץ אשר אתם
עברים שמה לרשתה ושמרתם מאד לפעולתכם
כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם
בחרב מתוך האש פן תשחתון ועשיתם ככם
פסל תמונות כל סמך תבנית זכר או נקבה תבנית
כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כוף
אשר תעוף בשמים תבנית כל רמש באדמה
תבנית כל דג אשר במים מתחת לארץ ופן
תשא עיניך השמימה וראית את השמים ואת
הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים וזדונית
והשתחויות להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך
אתם ללכת העמים תחת כל השמים וארצכם
לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים
להיות לו לעם נחלה ביום הזה ויהוה התאסף
בי עבד דברים וישבע לבכתי עברי את הירדן

ולבכתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה כי אנכי מת בארץ הזאת אנכי עבר
את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ הטובה
הזאת השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה
אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל
תמונות כל אשר צוה יהוה אלהיך כי יהוה אלהיך
אש אכלה הוא אל קנא
כי תוליד בנים ובני בנים ונשיתם בארץ והשחתם
ועשיתם פסל תמונות כל ועשיתם הרע בעיני
יהוה אלהיך להכעיסו העידתי בכם היום את
השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל
הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשות
לא תאריכו ימים עליה כי השמר השמרו והפניו
יהוה אתכם בעמים ונשאתם מה מספר בגוים
אשר ינה יהוה אתכם שמה ועבדתם שם אלהים
מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראו וכל
ישמעון ולא יאכלון ולא יריחו ובקשתם משם את
יהוה אלהיך ומוצאת כי תדרשנו בכל כבדך
ובכל נפשך בער לך ומוצאוך כל הדברים האלה
באחרית הימים וישבת עד יהוה אלהיך ושמעת
בקולי כי לא רחום יהוה אלהיך לא ירפך וכל
ישויתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר
נשבע להם כי שאלו אליכם ראשנים אשר
היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על
הארץ וכמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה
כדבר הגדול הזה או הנשימע כמהו השימע עם
קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שימעת
אתה ויחי או הנסה אלהים לבוא לקולת לו גוי
מקרב גוי במוסת באתם ובמופתים ובמלחמה
וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמזוואים גדלים ככל
אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך
אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין
עוד מלבדו מן השמים השמייעך את קולו לסרר
ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו
שמעת מתוך האש ותחת כי אהב את אבותיך
ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בכוף ההר כי
ממצרים להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך
להביאך לתת לך את ארצם נחלה ביום ההוא
וידעת היום והישבת אל לבבך כי יהוה הוא
האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מיתחת
אין עוד ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר
אנכי מצוה היום אשר ייטב לך ולבניך ואחריך

ולמנען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך כל הימים
אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה
שימי שלש ערים רוצו אשר ירצו את רעו
בבלי דעת והוא לא שגא לו מתמל שלשם ונס אל
אחזת מן הערים האלו את בני בר במדבר בארץ
המזרחית לראובן ואת ראמות בגלעד לגדי ואת
גולן בבשן כמנשי ואת התורה אשר שם משה
לפני בני ישראל אלה העדות והחקים והמשפטים
אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים
בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחון
מול האמורי אשר יושב בושעבון אשר הכה
משה ובני ישראל בצאתם ממצרים וירשו את
ארצו ואת ארץ עוג מול הבשן עני מלכי האמורי
אשר בעבר הירדן מזרח שמוע מערער אשר
על שפת נחל ארנו ועד הר שיאן הוא וחרמו
וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה
תחת אשרת הפסגה
ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהים שמוע
ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי
דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם
לעשותם יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב
לא את אבותינו כרת יהוה את הברית הזאת כי
אתנו אנהנו אלה פה היום נלכו חיים פנים בפנים
דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש אנכי עמד
בין יהוה ובעיניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר
יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר
לאמר
הוצאתיך מארץ מצרים מבית עברים לא יהיה לך
אלהים אחרים על פני לא תעשה לך פסל ככל
תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת
ואשר במים מתחת לארץ לא תשתחוה להם
ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד
עון אבות על בנים ועל שלשים ועל רביעים
לשנאי ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמו
מזכות
לא תשא את שם יהוה
אלהיך לשוא כי לא יקה יהוה את אשר ישא
את שמו לשוא
הישבת לקדשו כאשר צוה יהוה אלהיך ששבת
ימים תעבד ולעשית כל מצותך ויום השביעי
שבת ליהוה אלהיך לא תעשה ככל מצותך
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמורך

וכל בהמתך וגור אשר בשעריך למנען יצוה
עבדך ואמתך כמור וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע
נטויה על כל צור יהוה אלהיך לעשות את יום
השבת
כבד את אביו ואם
כאשר צוה יהוה אלהיך למנען יאריכו ימיך
ולמנען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך
לא תרצח
ולא תגנב
תענה ברעך עד שוא
ולא תחמד
אשת רעך
ולא תתאווה ביד
רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר
לרעך
את הדברים האלה
דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש העצ
והערפל קול גדול ולא יסף וכתבתם על שני כוחות
אבנים ויתנם אלו ויהי כשמעכם את הקול מרתק
החישך וההר בער באש ותקרבון אלי כל ראשי
שביטכם וקניכם ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו
את כבודו ואת גדלו ואת קולו שמענו מתוך האש
היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי
ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגולה הזאת
אם יספיק אנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד
ומותנו כי מול כל אשר שמוע קול אלהים וחי
מדבר מתוך האש כמור ויחי קרב אתה ושמע את
כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו את
כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו
וישמע יהוה את קול דברים בדברכם אכי
ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה
אשר דברו אלי היטיבו כל אשר דברו מי יתן
והיה לכם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל
מיוצתי כל הימים למנען ייטב להם ולבניהם לעלם
לך אמר להם שובו לכם לאהליכם ואתה פרו
עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים
והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר
אנכי נתן להם לרשתה ושמרתם לעשות כאשר
צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסורו מן ושמעו
בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו
למנען תחיו ושוב לכם והארכתם ימים בארץ
אשר תירשון ואת המצוה והחקים והמשפטים
אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות
בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה כמנען
תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו

ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך ככל
ימי חייך ולמען יארכו ימיך ושמיעת ישראל
ושמרת לעשיות אשר יצטב לך ואשר תרבו
מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך כן ארץ

ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד
ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאדך והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך
היום על לבבך ושמרתם לבבך ודברתם בם בשיבתך
בביתך ובכלתך בדרך ובשיבך ובקומך וקשירתם
לאת על ירך והיו לטפות בין עיניך וכתבתם על
מזוזות ביתך ובשעריך
כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע
לאבותיך לאברהם כיצחק וליעקב לכתת כן ערס
ולת ולטות אשר לא בניתי ובתים מכלאים ככל
טוב אשר לא מכלאת וברת וצוים אשר לא
חזקת כרמים ויתים אשר לא נטעת ואכזר
ושבעת השמר כן פן תשיכו את יהוה אשר
הוציאך מארץ מצרים כובית עבדים את יהוה
אלהיך תירא ותאון תעבד ובשמו תשבע כל
תלכו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר
סביבותיכם כי אלקא יהוה אלהיך בקרבך פן
יורה אף יהוה אלהיך בך והשימך מעל פני
האדמה
לא תנסו את יהוה
אלהיכם כאשר נסיתם במסה שימור תשימורו
את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחוקיו אשר צו
ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך
ובאת וירשית את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה
לאבותיך להדף את כל איבך מפניך כאשר דבר
יהוה
כי ישאלך בנך מחר לאמור
מה העדת והחוקים והמצוות אשר צוה יהוה
אלהינו אתכם ואמרת לבנך עבדים היינו כפרעה
במצרים ויצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ויגן
יהוה אותנו ומפתים גדלים ורעים במצרים בפרעה
ובכל ביתו לעינינו ואותנו הוציא מים למען הביא
אתנו לנת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו
ויצאנו יהוה לעשיות את כל החוקים האלה ליראה
את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים כל ימינו
מהיום הזה ולחקקה תהיה לנו כי נשימר לעשות
את כל המצוות האלה לפני יהוה אלהינו כאשר
צונו
אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה

ונשאל גוים רבים מפניך החתי והגרעי והאמורי
והכנעני והפרזי והזוי והבוסי שבעה גוים רבים
ועצומים מומך ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם
החם תחרימם אתם לא תכרת בהם ברית ולא
תחנם ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא
תקח לבנך כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים
אחרים וחרה אף יהוה בכם והשימך מהר כי אם
בה תעשו להם מזבחותיהם תתנו ומזבחתם תשיב
ואשריהם תדעו ופסיליהם תשרפו באש כי עם
קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך
כהיות לו עם סגולה מכל העמים אשר על פני
האדמה לא מירככם מכל העמים וישק יהוה בכם
ויבחר בכם כי אתם המועט מכל העמים כי מאהבת
יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע
לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך
מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים וידעת כי
יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שימר
הברית והחוסר לאהביו ולשמרו מצותו לאכל
דור ומשקם לשנאיו אל פניו כהאבדו לא יאמר
לשנאו אל פניו ישיכם לו ושמרת את המצוה
ואת החוקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך
היום לעשותם
והיה עקב תשמעו את המשפטים האלה ושמרתם
ועשיתם אתם ושימור יהוה אלהיך כן את הברית
ואת החוסר אשר נשבע לאבותיך ואהבך ובכך
והר
בך ובך פרי בטןך ופרי אדמתך דגן
והירשך ויצהרך שגר אכזר ועשיתת צאן
עב האדמה אשר נשבע לאבותיך לנת לך ברוך
תהיה מוכי העמים לא יהיה בך עקר ועקרה
ובביתך והסיר יהוה מומך ככל זכך וכל מור
מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימך ונתנם
בכל שיאריך ואכלת את כל העמים אשר יהוה
אלהיך נתן לך לא תחוס עיניך עליהם ולא תעבד
את אלהיהם כי מוקש הוא כן
כי
תאמר בכלבך רבים הגוים האלה מומי איכה
אוכל להורישם לא תירא מהם זכר הזכר
את אשר עשה יהוה אלהיך כפרעה וכמל
מצרים המסת הגדלה אשר רא עיניך והאתת
המפתים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר
הוצאך יהוה אלהיך בן עשה יהוה אלהיך בכל
העמים אשר אתה ירא מפניהם וגם את הצרעה
ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים

והנסתרים מפניך לא תערץ מפניהם כי יהוה
אלהיך בקרבך אל גדול ונורא ונשאל יהוה אלהיך
את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם
מהר פן תרבה עיניך וזית השדה ונתנם יהוה
אלהיך לפניך והם מהומה גדולה עד השמר
ונתן מוכיהם בידך והאבדת את שמם מן הארץ
השמים לא יתצב איש בפניך עד השמר אתם
פסילי אלהיהם תשרפו באש לא תחמד כסף
וזהב עליהם ולקוחתן פן תוקש בו כי תועבת יהוה
אלהיך הוא ולא תביא תועבה אל ביתך והיית
חרם כמות שיקן תשיקצו ותעל תתעצו כי
חרם הוא
כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשימורו
לעשות למען תחיו ורבים ובאתם וירשתם את
הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם וזכרת את
כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים
שנה במדבר למען ענתך לנסוק לדעת את אשר
כלבך התשימור מצותו אם לא ויעזר וירעבך
ויאכרך את המז אשר לא ידעת ולא ידעו אבותיך
למען הודיעך כי לא עם הנהם נבדו וזית הארץ
כי עב כל מוצא פי יהוה וזית הארץ שמך דבר
לא בכתה מעלך ורגלך לא בצקה זה ארבעים
שנה וידעת עם כלבך כי כאשר יסר איש את
בנו יהוה אלהיך מיסור ושימרת את מצות יהוה
אלהיך ללכת בדרכיו וכיראה אתו כי יהוה אלהיך
מביאך אל ארץ טובה ארץ זבובים עינת ותהמות
ינאים בבקעה ובהר ארץ חטה ושערה וגפן
ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש ארץ אשר לא
במסכות תאכל בה כולם לא תחסר כל בה ארץ
אשר אבניה ברזל ומהרריה חלב נחשת ואכלת
ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה
אשר נתן לך השימור כן פן תשיכו את יהוה
אלהיך ככלתי שימור מצותיו ומשפטיו וחוקתיו
אשר אנכי מצוך היום פן תאכל ושיבעת ובתים
טבים תבנה וישבת ובקרבך יצאנו ירבו וקסף
וזהב ירבה לך וכל אשר כן ירבה ורם כלבך
ושימרת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים
מבית עבדים המוליכך במדבר הגדל והנורא
נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא
לך מים מצור הזכמיש המאכל מן המדבר
אשר לא ידעו אבותיך למען ענתך וכן מען
נסתך להיעבך באחרייתך ואמרת בכלבך כחי

ועלם ידי עשיה לוי את החיל הזה ויכרת אור
יהוה אלהיו כי הוא הנהל כל כח לעשות ויכ
למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיו כיום
הזה
והיה אם שמוע תשמע את יהוה אלהיו והלכתי
אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם
העדתי בככם היום כי אבד תאבדון כגוים אשר
יהוה מאבד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעו
בקול יהוה אלהיכם
שימע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא
לרשת גוים גדלים ועצומים מוכר ערים גדלות
ובצרת בשימים עם גדול ורם בני ענקים אשר
אתה ידעת ואתה שמעת מפי יתיב כפני בני ענק
וידעת היום כי יהוה אלהיו הוא העבר כפני
אשר אכלה הוא שימדם והוא יכניעם כפני
והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה
כל אל תאמר בלבבך בהרף יהוה אלהיו אתם
מכפניו לאמר בעדקתי הביאני יהוה לרשת את
הארץ הזאת וברשיעת הגוים האלה יהוה מורשים
מפניו לא בעדקתו ובניו לבבך אתה בא לרשת
את ארצם כי ברשיעת הגוים האלה יהוה אלהיו
מורשים כפניו ולכניעו הקים את הרבר אשר
נשבע יהוה לאבתיו כי אברהם ליעקב וקיעקב
וידעת כי לא בעדקת יהוה אלהיו נתן כל את
הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף
אתה זכר אלת שכיח את אשר הקצפת את יהוה
אלהיו ממדבר כלום היום אשר יצאת מארץ מצרים
עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה
ובחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בככם
להשימיר אתכם בעלתי ההרה לקלות לוחות האבנים
לוחות הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשכב בהר
ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים
לא שתיתי ויתן יהוה אלי את שני כוחות האבנים
כתבים באעבע אלהים ועליהם ככל הדברים
אשר דבר יהוה עמכם בהר מותן האש ביום
הקהל והי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה
נתן יהוה אלי את שני כוחות האבנים לוחות הברית
ויאמר יהוה אלי קום מהר מזה כי שחת עמך
אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר
נחיתם עשו להם מסכה ויאמר יהוה אלי לאמר
ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא הרף
מכני ואשמידם ואמחה את שמם מתחת השמים

ואעשה אותך כגוי עצום ורב ממנו ואפן וארד מן
ההר וההר בער באש ושיני כוחות הברית על שתי
ידי וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם
לכם על מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה
יהוה אתכם ואתפשי בשיני הלחות ואשכבם מעד
שתי ידי ואשכבם כליניכם ואתפלל לפני יהוה
כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא
אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר
חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו כי
יגדתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם
להשימיר אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא
ובאחר התאנף יהוה מאד להשימירי ואתפלל גם
בעד אחרון בעת ההוא ואת חטאתכם אשר עשיתם
את העלל לקולתי ואשכב אתו באש ואכת אתו
טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשכל את עפרו
אל החיל הירד מן ההר ובתבערה ובמסה ובקברת
התאורה מקצפים הייתם את יהוה ובשכלו יהוה
אתכם מקדש ברנע לאמר עלורשן את הארץ
אשר נתתי לכם ותמרו אתפי יהוה אלהיכם וכל
האמנות לו ולא שימעתם בקולו ממרים הייתם
עם יהוה מיום דעתי אתכם ואתפלל לפני יהוה
את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר
התפללתי כי אמר יהוה להשימיר אתכם ואתפלל
אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך
אשר פדית בגדך אשר הוצאת ממצרים ביד
וזקה זכר לעבדך לאברהם ליעקב ואבי
תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואכל חטאתו
פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מוכ
יכרת יהוה להביאם אל הארץ אשר דבר להם
ומשיאתו אותם הוציאם להמותם במדבר והם
עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדל ובזרעך
הנשוי
בעת ההוא אמר אלי פסל כל שני כוחות
אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשיתי כן
ארון עץ ואמחש על הלחות את הדברים אשר
היו על הלחות הראשנים אשר שברת ושימרתם
בארון ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני כוחות
אבנים כראשנים ואעל ההרה ושיני הלחות ביד
ויכתב על הלחות כמכתב הראשון את אשר דבר
הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מותן
האש ביום הקהל ויתנם יהוה אבי ואפן וארד
מן ההר ואשים את הלחות בארון אשר עשיתי

ויהיו שם כאשר צווי יהוה ובני ישראל נסעו
מבארות בני יעקב כמסרה שם מת אהרן ויקבר
שם ויכהו אכלעזר בנו תליתו משם נסעו ההרה
ומן ההרה יטבתה ארץ נחלי מים בעת ההוא
הבדיל יהוה את שבע הלחם כשיאת את ארון ברית
יהוה לעמד לפני יהוה לשירתו ולכרך בשמו עד
היום הזה על כן לא היה כליו חלק ונחלו עם
אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיו לו
ואלכי עמדותי בהר כימים הראשנים ארבעים יום
וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא
לא אבד יהוה השירותיך ויאמר יהוה אלי קום כל
למסע לפני העם ויבאו ויירשו את הארץ אשר
נשבעתי לאבתם לתת להם
ועתה ישראל מזה יהוה אלהיו שאל מעמך כי
אם ליראה את יהוה אלהיו ככתב בכל דרכיו
ולא אבה אתו ולעבד את יהוה אלהיו בכל לבבך
ובכל נפשך כשימור את מצוות יהוה ואת חקותיו
אשר אנכי מצוה היום לטוב כל דן ליהוה אלהיו
השימים ושימי השימים הארץ וכאשר בה רק
באבתיו חשיק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם
אחריהם בכס מכב העמים כיום הזה ומלתם את
ערכת לבבכם וערפכם כא תקשו עוד כי יהוה
אלהיכם הוא אלהי האכלים ואדני האדנים האל
הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח
שחד עשיה משיפט יתום ואלמנה ואהב גר כח
לחם ושימכה ואהבתם את הגר כי גרים הייתם
בארץ מצרים את יהוה אלהיו תירא אתו תעבד
ובו תרבק ובשימו תשיבע הוא תהלתך והוא אלהיו
אשר עשה אתך את הגדלות ואת הנוראות האלה
אשר ראו עיניך בשיבעים נפשי ירדו אברהם
ממצרים ועתה שמוך יהוה אלהיו כמוכני השימים
לב ואהבת את יהוה אלהיו ושימרת משימרתו
וחקתיו ומשיפטיו ומצוותיו כל הימים וידעתם היום
כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את
מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ידו החזקה ורעו
הנשויה ואת אתותיו ואת מעשיו אשר עשה בדור
מגזרים כפרעה מלך מצרים ולכל ארצו ואשר
עשה לחיל מצרים כסוסיו ולרכבו אשר הוציא את
מרים סוף על פניהם כרדפם אחריכם ויאבדו יהוה
עד היום הזה ואשר עשה לכם במדבר עד באכם
עד המקום הזה ואשר עשה לדת ונאכרים בני
אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה

והכלעם ואדני בתייהם ואת אלהיהם ואת כל
היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראלי כי
ענייכם הראת את כל מעשיה יהוה הגדל אשר
עשה ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי
מצוה היום למען תזקקו ובאתם וירשיתם את
הארץ אשר אתם עבדים שמה לרשייתה ולמען
תאריכו ימים על הארמה אשר נשבע יהוה
לאבותיכם לתת להם וכורעם ארץ זבת חלב
ודבש כי הארץ
אשר אתה בא שמה לרשייתה לא כארץ מצרים
הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך
והשקית בראך כנז הירק והארץ אשר אתם
עבדים שמה לרשייתה ארץ הרים ובקעת למטר
השימים תשתה מים ארץ אשר יהוה אלהיך
דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשיית
השינה ועד אחרית שינה והיה
אם שימעת תשימועו אל מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם וכלעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר ארצכם
בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ודמיתך
ויצחקך ונתתי עשב בשדך כבהמותך ואכלת
ושבעת השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם
ועברתם אלהים אחרים והשיתזויתם להם
ונזרה אף יהוה בכם ועיצר את השימים וכלא
יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואברתם
מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם
ושמרתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם
וקשרתם אתם לאות עבדיכם וריו כטושפת
בין עיניכם ולמדתם אתם את בניכם לרבר
בם בשבתך בביתך ובכלתך בדרך ובשכרך
ובקומך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשערך
למען יראו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר
נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השימים
על הארץ
אם שמרתם תשמרו את כל הכיזוה הזאת אשר
אנכי מצוה אתכם לעשייתה לאהבה את יהוה
אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו והוריש
יהוה את כל הגוים מוכם כל המקום אשר
גוים גדלים ועצמים מוכם כל המקום אשר
תדרך כף רגלכם בולכם יהיה מן המדבר
והלבנון מן הנזה נהר פרט ועד הים האחרון
יהיה גבכם לא יתעב אשכנזים פוזדכם

ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר
תדרכו בה כאשר דבר לכם
אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה את הברכה
אשר תשימועו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי
מצוה אתכם היום והקללה אם לא תשימועו אל
מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי
מצוה אתכם היום ללכת אחר אלהים אחרים
אשר לא ידעתם
יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא
שמה לרשייתה ונתתה את הברכה על הר זרעו ואת
הקללה על הר עיבל הכלא המה בעבר הירדן אחר
דרך מבוא השמים בארץ הכנעני הישב בערבה
מוט האכל אצל אכזי מרה כי אתם עבדים אדני
הירדן כבא לרשיית את הארץ אשר יהוה אלהיכם
נתן לכם וירשיתם אתה וישבתם בה ושימרתם
לעשיית את כל הוזה ואת המשיפטים אשר אנכי
נתן לפניכם היום אלה הוזה ואת המשיפטים אשר
תשימרו לעשיית בארץ אשר נתן יהוה אלהי
אבותיך לך לרשייתה כל הימים אשר אתם חיים
על האדמה אדני תאמרו את כל המקומות אשר
עבדו שם הגוים אשר אתם ירשיתם אתם אדני
אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל
עץ רענן ונתתם את מזבחותם ושיבתם את מזבחותם
ואשר יהם תשיפון באש ופסיכי אלהיהם תזרעו
ואבדתם את שיכום מן הבקום ההוא לא תעשיו כן
כיהוה אלהיכם כי אם אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיכם מכל שיבטיכם כשישם אדני שימו
שם כשכנו תרשיו ובאת שמה והבאתם שמה
עבתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומות
ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם
ואכלתם שם כפני יהוה אלהיכם ושימרתם בכל
משלוח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה
אלהיך לא תעשיו ככל אשר אנחנו עשים פרה
היום אשר כל הישר בעיניו כי לא באתם עד עתה
אל המזוזה ואל המזכח אשר יהוה אלהיך נתן לך
ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה
אלהיכם מנחיל אתכם והנח לכם מכל איביכם
מוסבים וישבתם בטח והיה המקום אשר יבחר
יהוה אלהיכם בו לשכן שימו שם שמה תבאו את
כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם
מעשרתיכם ותרומות ידכם וכל מבחר דריכם אשר
תדרו ליהוה ושימרתם כפני יהוה אלהיכם אתם

ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהותיכם והלוי אשר
בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם השומר כן
פן תעלה עבתיך בכל מקום אשר תראה כי אם
במקום אשר יבחר יהוה באחד שיבטיך שם תעלה
עבתיך ושם תעשה ככל אשר אנכי מצוה
בכל אות נפשי תזבח ואכלת בשיר כבדת יהוה
אכהיך אשר נתן לך בכל שערך הטמא והטהור
יאכלנו כעבד וכאילרק הדם לא תאכלו על הארץ
תשפכו כמים לא תוכל לאכל בשערך מעשרך
דגנך ודמיתך ויצחקך ובכרת בקרך וצאנך וכד
גדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומות ידך כי אם
לפני יהוה אלהיך תאכלו במקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו אתה ובנך ודתיך ועבדך ואמתך
והלוי אשר בשעריך ושימרתם כפני יהוה אלהיך
בכל משלוח ידך השומר כן פן תעזב את הכר
כל ימיו על אדמתך
ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך
ואמרת אכלה בשיר כי תאזה נפשי לאכל בשיר
בכל אות נפשי תאכל בשיר כי ירחיק מוכר
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם
וזהות מוכרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר
צויתך ואכלת בשעריך בכל אדני נפשי אף
מאשר יאכל את העבד ואת האיל כן תאכלו
הטמא והטהור יזדו יאכלו רק חזק לבדתי אכל
הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש על
הבשר לא תאכלו על הארץ תשפכו כמים כי לא
תאכלו למען יטב לך ובניך אחרך כי תעשה
הישר בעיני יהוה רק קדשיו אשר יהיו כרך
וגדריך תשגא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה
ועשיית עבתיך הבשר והדם על מזבח יהוה
אכהיך ודם זבחיך יעפר על מזבח יהוה אלהיך
והבשר תאכל שומר ושימרתם את כל הדבר
האלה אשר אנכי מצוה למען יטב לך ובניך
אחרך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני
יהוה אלהיך
יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה
לרשיית אותם מפניך וירשית אתם וישבת בארצם
השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמות
מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר אינה יעבדו
הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני לא
תעשה כן כיהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה
אשר שגא עשו לאלהיהם כי גם את בנייהם

ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם את כללהו
אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות כלא
תספ עליו ולא תגרע ממנו
כי יקום בקרבך נביא או חלם או חלום ונתן אליך
אות או מופת ובא האות והמופת אשר דבר
אליך לאמר נלכא אחרי אלהים אחרים אשר
לא ידעתם ונעבדם לא תשמע אל דברי הנביא
ההוא או אל חלום החלום ההוא כי מטסת יהיה
אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה
אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם אחרי יהוה
אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו
ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקו והנביא
ההוא או חלם החלום ההוא ימות כי דבר סרה
על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים
והפך מבית עבדים להדיוחך מן הדרך אשר
צוה יהוה אלהיך כלכלת בה ובערת הרע
מקרבך
יסתר אחיך בן אמו או בן אבית או אשת
חיקך או רעה אשר כנפשה בסתר לאמר נלכא
ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה
ואבתיך מאלהי העמים אשר סביבותי הקרובים
אליך או הרחוקים ממך מקצת הארץ ועד קצה
הארץ לא תאבה לו ולא תשמע אביו ויכא
תחוס עינך עליו ולא תחמל וכל תכסה עליו
כי הרג תהרגו ירך תהיה בו בראשונה להמיתו
ויד כל העם באחרונה וסקלתו באבנים ומת
כי בקש להדיוחך מעל יהוה אלהיך המביאך
מארץ מצרים מבית עבדים וכל ישראל ישבוע
ויראו ולא יספכו לעשות כדבר הרע הזה
בקרבך כי תשמע באחרת
עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך בשבת שבת
לאמר יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידחו
את ישיבי עירם לאמר נלכא ונעבדה אלהים
אחרים אשר לא ידעתם ודרשת וחקרת ושאלת
היטב והנה אמת נכון הדבר לעשותה התועבה
הזאת בקרבך הכה תכה את ישיב העיר ההוא
לפי חרם החרם אתה ואת כל אשר בה ואת
בהמתה לפי חרם ואת כל שללה תקבץ אל
תוך רחובה ושרפת באש את העיר ואת ככל
שללה ככל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא
תבנה עוד ולא ידבק בדרך מאומה מן הדרך
למען ישב יהוה מחרון אפו ויתן לך רחמים

ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבותיך כי תשמע
בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר
אנכי מצוה היום לעשות הישר בעיני יהוה
אלהיך
בנים אתם ליהוה
אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין
ענייכם למת כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך וכן
בחר יהוה להיות לו עם סגלה מכל העמים אשר
על פני האדמה
לא תאכל בכל
הועבה זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה
כשבים ושה עזים איל וצבי ויחמור ואקו ודיען
ותאו וזמר וכל בהמה מפרסה פרסה ושעט שמע
שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו אך
את זה לא תאכלו ממועלי הגרה וממפרסיו הפרסה
השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי
מעלה גרה המה ופרסה לא הפרסו טמאים הם
לכם ואת החזיר כי מפרס לא תאכלו ונבלתם לא
טמא הוא לכם כושרים לא תאכלו ונבלתם לא
תגעו
את זה תאכלו מכל אשר
במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו וכל
אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא
הוא לכם
כל צפור טהרה
תאכלו וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס
והעזניה והראה ואת האיה והדיה למינה ואת כל
ערב למינו ואת בת היענה ואת התחמס ואת
השחף ואת הנץ לכוניה את הכוס ואת הינשוף
והתנשמת והקאת ואת הרחוסה ואת השכר
והחסירה והאנפה למינה והדוכיפה והעטלף
וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו כל
עוף טהור תאכלו לא תאכלו כל נבלה כלר
אשר בשעריך ותלנה ואכלה או מכר לנכרי
כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל
גרי בחלב אביו
עשר תעשר את כל תבואת דרךך היצא השרה
שנה שנה ואכלת לפני יהוה אלהיך במקבים
אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר הגר הנזר תירש
ויצהר ובכרת בקרב וצאנך למען תלמד ליראה
את יהוה אלהיך כל הימים וכי ירבה ממך הדרן
כי לא תוכל שאהו כי ירזק ביומך המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכך יהוה
אלהיך ונתתה בכסף וצרת הכסף בדרך והלכת
אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ונדרתה
הכסף בכל אשר תאוו נפשך בבקר ובצאן ובין

ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם
לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך והכלו
אשר בשעריך לא תעבדו כי אין לו חלק וחלה
עמך
מקצת שלש שנים תוציא
את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והשנה
בשעריך ובא חלו כי אין לו חלק וחלה עמך
והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכילו
ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה
ידך אשר תעשה
יך אשר תעשה
שבע שנים תעשה שמיטה וזה דבר השמיטה
שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו
לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמיטה
ליהוה את הזכרי תגש ואשר יהיה לך אדמיך
תשמיט ידך אפס כי לא יהיה בך אביון כי בדרך
יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נדת
לך נחלת לרשתה רק אם שמוע תשמע בקול
יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה
הזאת אשר אנכי מצוה היום כי יהוה אלהיך
יברכך כאשר דבר לך והעבדת גוים רבים
ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא
ימשלו
כי יהיה בך
אביון מאד אחיך באחד שעריך בארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך וכל
תקפץ את ירך מאחור האביון כי פתחו תפתחו
את ירך לו והעבט תעביטו די מוחרסו אשר
יחסרו השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך
בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמיטה
ורעה עינך באחיר האביון ולא תתן לו וקרא
עליו אל יהוה והיה בך חטא נתן נתן לו וכל
ירע לבבך בהתן לו כי בגלל הדבר הזה יברכך
יהוה אלהיך בכל מעשרך ובכל משלח ירך כי
לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוה
לאמר פתח תפתח את ירך לאחיר לעני ולאביון
בארץ
כי ימכר לך אחיך
העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה
השביעית תשלחנו חפשי מעמך וכי תשלושנו
חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם תעניק תעניקו
מצאנך ומגדנך ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך
תתן לו וזכרת כי עבד הויה בארץ מצרים ופך
יהוה אלהיך על כן אנכי מצוה את הדבר הזה
היום והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך
ואת ביתך כי טוב לו עמך ולקחת את המרצע

ונתתה באזני ובדלת והיה לך עבד עולם ואם
לאמתך תעשה כן לא ירשה בעיניך בשלחך
אתו חפשי מעמך כי משנה שבר שבור עבדך
שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר
תעשה
כל הבכור אשר יולד בבקר ובצאנך הזכר
תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבקר שורך
וכלא תגד בכור צאנך לפני יהוה אלהיך תאכלנו
שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אדמיך וכי
יהיה בו מיום פסח או עור כל מיום רע לא
תזבחנו ליהוה אלהיך בשעריך תאכלנו הטמא
והטהור יחדו כצבי וכאיל רק את דמו לא תאכל
על הארץ תשפכו כמים
שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה
אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך
מצרים לילה וזבח פסח ליהוה אלהיך צאן
ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם
לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו
מצות לחם עני כי בחפזו יצאת מארץ מצרים
למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים ככל
ימי חייך ולא יראה לך שאר בכל גבולך שבעת
ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב
ביום הראשון לבקר לא תוכל לזבח את הפסח
באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך כי
אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן
שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש
מועד צאתך מצרים ובשלת ואכלת במקום
אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופסח בבקר
והלכת לאהליך ששת ימים תאכל מצות ומיום
השביעי עצרת ליהוה אלהיך כלא תעשה
מלאכה
שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה תזכר
לספר שבעה שבעות ועשית חג שבעות ליהוה
אלהיך מוסד נדבת ירך אשר נתן כאשר יברכך
יהוה אלהיך ושמחת לפני יהוה אלהיך ובך
והגר ועבדך ואמתך והכלו אשר בשעריך והגר
והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם וזכרת כי
עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים
האלה
חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך מזגך
ומיקבך ושמחת בחגך אתה ובתך ובנך ועבדך

ואמרת והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך
יבעת ימים תחול להיות אלהיך במקום אשר יבחר
הוא כי ברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכבד
מעשה ידיו והיית אך שימח שיכוש פעמים בשנה
יראה כל ימורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר
יבחר בחול המועדות ובחול השבועות ובחול הסוכות ולא
יראה את פני יהוה ריקם איש כמות ידו ככרכת
יהוה אלהיך אשר נתן לך שפטים
ושערים תתן לך בכב שעריך אשר יהוה אלהיך
נתן לך לשיטתיו וישפטו את העם מישפט צדק כא
הטה מישפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי
השוד יעור עיני וזכמים ויסקף דברי צדיקים צדק
צדק תרדף כמעט תחיה וירשת את הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך לא תטע
לך אשרה כעץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר
תעשה לך ולא תקים לך מזבח אשר שגא יהוה
אלהיך לא תזבח ליהוה אלהיך
שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי
תועבת יהוה אלהיך הוא
ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך
נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני
יהוה אלהיך לעבר בריתו ויכר ויעבד אלהים
אחרים וישתחו להם וכשימשי או לירח או לכבד
עבא העמים אשר לא צויתו והגר לך ושימעת
ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשדנה
התועבה הזאת בישראל והוצאת את האשה ההוא
או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע
הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם
באבנים ומתו על פי שנים עדים או שיכשה עדים
יומות המות לא ימות על פי עד אחד יד העדים
תהיה בו בראשונה כהמיתו ויד כל העם באחרונה
ובערת הרע מקרבך
כי יפלא ממך דבר כמישפט בין דם בדם בין
הין כדיון ובין נגע כנגע דברי ריבת בשעריך
וקמת ועבית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
בו ובאת אל הכהנים הלויים ואל השופטים אשר
יהיה ביניהם והקדשת והגידו לך את דבר
המישפט ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך
מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושימרת
לעשיות ככל אשר יורוך על פי התורה אשר
יורוך ועל המישפט אשר יאמרו לך תעשה כאל
הסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל

והאיש אשר יעשה בזדון כלכלת שימח אל הכהן
העמוד לשדת שם את יהוה אלהיך או אל השפט
ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל וכך העם
ישמעו ויראו ולא יזידון עוד
תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימח עלי מלך
ככל הגוים אשר סביבתי שום תשים עליך מלך
אשר יבחר יהוה אלהיך בן מקרב אחיו תשים
עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש זכרי אשר
לא אחיו הוא רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב
את העם מצרימה למועץ הרבות סוס ויהוה אמר
לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד ולא ירבה
לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו
מאד והיה כשיביתו על כסף ממלכתו וכתב בו
את משינה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים
הלויים והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו כל מעש
ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשימר את כבד
דברי התורה הזאת ואת הוזהקים האלה לעשיתם
לכלתי רום לבבו מאחיו ולכלתי סור מן המעוה
ימין ושמאל למועץ יאריך ימים על ממוכדתו
הוא ובניו בקרב ישראל
יהיה לכהנים הלויים כל שפט לוי חלק ונחלה
עם ישראל אשר יהוה ונחלתו יאכלו ונחלה לא
יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר
לו וזה יהיה מישפט הכהנים
מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן
ככהן הזרע והלויים והקבה ראשית דגן תרשך
ויעהרך וראשית גז צאנך תתן לו כי בובחר יהוה
אלהיך מכל שפטיו לעמוד לשדת בשם יהוה הוא
ובניו כב הימים
מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא
בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה ושרת
בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלויים העומדים שם
לפני יהוה חלק כחלק יאכלו לבד ממקריו על
האבות
אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשיות
בתועבת הגוים ההם לא ימצא בך מעביר בנו ובתו
באש קסם קסמים מעוון ומנחש ומכשף וחבר חבר
ועל אב ויד עני ודרש אל המתים כיתועבת יהוה
כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך
מוריש אותם מפניך תמים תהיה עם יהוה אלהיך
כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים

ואל קסמים ישמעו ואתה לא תתן לך יהוה
אלהיך בנא מקרבך מאחיו כמני קים לך יהוה
אלהיך אליו תשימנו ככל אשר שאלת מעם
יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף
לשימח את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה
הזאת לא אראה עוד ולא אמות ואמר יהוה אלי
הישיבו אשר דברו נביא אקים להם מקרב אחיהם
כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר
אמרו והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי
אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מלמו אף הנביא
אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתו
לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים וכדת
הנביא ההוא וכי תאמר בלבבך איכה נדע את
הדבר אשר לא דברו יהוה אשר ידבר הנביא
בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר
אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא תור
ממנו כי יכרת יהוה אלהיך
את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם
וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם שיכוש ערים
תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך
לרשתה תכין כך הדרך ושלשת את גבול ארצך
אשר יחילך יהוה אלהיך והיה כיום שיכוש ככ
רעול וזה דבר הרעול אשר ינוס שימת וחי אשר
יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שגא בו מתמוכ
שילשים ואשר יבא את רעהו בעיר לחטב עצים
וגדחת ידו בגזון כמרת העץ ונשיק הברזל מן העץ
ומצא את רעהו ומת הוא גוס אל אחת הערים
האלה וחי פן ירדף אל הדם אחרי הרעול כי יחם
לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכהו נפש וכו' אין
מישפט מות כי לא שגא הוא לן מתמוכ שילשים
על כן אנכי מצוין לאמר שיכוש ערים תבדיל לך
ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר נשבע
לאבתך ונתן לך את כב הארץ אשר דבר לתת
לאבתך כי תשימר את כל המצוות הזאת לעשית
אשר אנכי מצוין היום לאהבה את יהוה אלהיך
וללכת בדרךיו כל הימים ויספת לך עוד שיכוש
ערים על השלש האלה ולא ישפך דם זקן
בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
והיה עליך דמים
וכי יהיה איש שגא לרעהו וארבו וקם עליו והכהו
נפש ומת וגם אל אחת הערים האל ושיכשו זקני
עירו וקחו אתו מושם ונתנו אתו ביד זאב הדרם

ומת לא תזוס עינך עליו ובערת דם זקני
מישראל וטוב לך
תסיג גבול רעך אשר גבול ראשנים בנחלתך
אשר תחול בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
לרשתה לא יקום עוד אחיך
באיש לכל עון וככל חטאת בכב חטא אשר
יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים
יקום דבר כי יקום עד חנוס באיש לענותו סרה
ועמדו שני האנשים והשפטים אשר להם הרים לפני יהוה
לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו ביניהם ההם
ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר
ענה באחיו ועשיתם לו כאשר זמם לעשית
לאחיו ובערת הרע מקרבך והנשואים ישמעו
ויראו ולא יספו לעשיות עוד בדבר הרע הזה
בקרבך ולא תזוס עינך נפש נפש על בעין עין
שני יד ביד רגל רגל כי רצא
למלחמה על אבך וראיתם סוס ורכב ממוך
לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ
מצרים והיה כקרבכם אל המלחמה ונשי הכרו
ודבר אלהים ואמר אלהם שמוע ישראל ארתם
קרבם היום למלחמה על איביכם אליך כבכם
אל תיראו ואל תתפזרו ואכתלעו קופניהם כי יהוה
אלהיכם ההך עמוכם להלחם לכם עם איביכם
להושיע אתכם ודברו השטרים אלהים לאמר
מי האיש אשר בנה בית ודרש ולא חנכו ויכר
וישע לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכו
ומי האיש אשר נטע כרם ולא חנכו יכר וישע
לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכו ומי
האיש אשר ארש אשה ולא חננה יכר וישע
לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחננה
ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש
הזר ורך הלבב יכר וישע לביתו וכאל ימוס
את לבב אחיו כלבבו והיה ככלת השטרים
לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש
העם
תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה
לשיכום והיה אם שיכום תענן ופתחה לך והיה
כל העם הנמצא בה יהיו לך כמס ועבדוך
ואם לא תשלים עמך ועשיתה עמך מלחמה
וצרת עליה ונתנה יהוה אלהיך בידי והכדת
את כב זכורה לפני וחרב רק הנשים ודטף
והנהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבא לך

ואכלת את שֶׁלֶב אִיבִיךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כִּי בָן תִּעֲשֶׂה כֹכַב הָעֲרִיִם הָרוֹמֶת מִכּוֹר מֵאֶדֶם
אֲשֶׁר נָא מֵעַר הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה הָיָה רֶק מֵעַר הַעַמִּים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן כִּי נִחַלָה לֹא תוֹדִיעַ
כֹּל נִשְׁמָה כִּי הָיָה תַחֲרִימִם הָיָה וְהָאֱמֹרִי
הַכְנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי הַחִזִּי וְהַיְבוֹסִי כְּאֲשֶׁר יָצַח יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ כְּנִעַן אֲשֶׁר נָא יִלְמְדוּ אֹתְכֶם לַעֲשׂוֹת כֹּכַב
תּוֹעֲבָתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ לֹאֵלֹהִים וְזָלְזְלָתָם כִּי הָיָה
אֱלֹהֵיכֶם
רַבִּים לִהְיוֹת עֲלֵיהֶם כִּתְּפִיָּה לֹא תִשְׁלֹחַ אֶת עֵצָה
לְדַרְזָן עֲלֵיו גִּרְזָן כִּי מִכְּנֹז תֵּאֱכַל וְאֵתוֹ לֹא תִכְרֹת כִּי
הָאֱמֹרִי עֵץ הַשִּׁדָּה לִבָּא מִפְּנִיךָ בְּמִצּוֹר רֶק עֵץ
אֲשֶׁר תִּדְרַע כִּי לֹא עֵץ מֵאֲכָכ הוּא אֵתוֹ תִּשְׁלֹחַ
וְכִרְתָּ וּבִנְיַת מִצְרָיִם עַל הָעֵרֶךְ אֲשֶׁר הוּא עֲשֶׂה
עִמָּךְ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּהּ
כִּי יִמְצָא חֹלֶל בְּאֶדְמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
לְרִשְׁתָּהּ נִפְלַח בְּשִׂידָה לֹא נִדְרַע מִי הִכְהוּ וַיִּצְאֻ
זָקֵן וְשִׁפְטִיךָ וּמִדְּרוֹ אֶל הָעֲרִיִם אֲשֶׁר סְבִיבֶיהָ
הַחֹכֵם וְהָיָה הָעֵרֶךְ הַקְּרֹבָה אֶל הַחֹכֵם וּכְקֹחוֹ זָקֵן
הָעֵרֶךְ הָיָה עֹלָת בֶּקֶר אֲשֶׁר לֹא עֵבֶד בָּהּ אֲשֶׁר
לֹא מִשְׁכָּה בְּעַל וְהוֹרֵדוֹ זָקֵן הָעֵרֶךְ הָיָה אֶדְמָה
הַעֲלֵמָה אֶל נֶחֱלֵי אֵתוֹ אֲשֶׁר לֹא יַעֲבֹד בּוֹ וְלֹא יִרְעַע
וְיִרְפוּ שִׁם אֶת הַעֲלֵמָה בְּנֹחַל וְנִשְׁוִי הַכְּהֲנִים בְּנֵי כוֹי
כִּי בִּחֹר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁרְתוֹ וְכִכְרֵךְ בְּשִׁם
יְהוָה וְעַל פִּיהֶם יְהִי כָל רִיב וְכָל נִגְעָה וְכָל זָקֵן
הָעֵרֶךְ הָיָה הַקְּרֹבִים אֶל הַחֹכֵם יִרְחֹצוּ אֶת יְדֵיהֶם עַל
הַעֲלֵמָה הָעֲרוּפָה בְּנֹחַל וְעָנּוּ וְאָמְרוּ יִדְיָנוּ
עִפְכָה אֶת הָדָם הַזֶּה וְעִיֵּינוֹ לֹאֲרָאן כִּפֹּר כְּעֹמֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר פָּדִיתָ יְהוָה וְאֶתְּנָה דָּם זָקֵן
בִּקְרֹב עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל וְכִפֹּר לָהֶם הָדָם וְאֵתְּנָה
תְּבַעַר הָדָם הַנֶּקִּי מִקֶּרֶבךָ כִּי תַעֲשֶׂה הַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי
יְהוָה
כִּי יִמְצָא לְמוֹלָחָה עַל
אִיבִיךָ וְנָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּידֶךָ וְשִׁבִּיתָ שְׂבִי וְרֵאִיתָ
בְּשִׁבִּיָּה אֲשֶׁת יִפֶּת תֹּאֵר וְזָלְזָלְתָּ בָּהּ וּלְקַחְתָּ כִּי
לֹאֲשֶׁה וְהַבֵּאתָ אֶל תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְלִכְלֹהָ אֶת רֹאשָׁהּ
וְעִשְׂתָּהּ אֶת צִפְרָיִה וְהִסִּירָהּ אֶת שִׁמְכָה שְׂבִיָּה
מִלְכָּה וְיִשְׁבָּה בְּבֵיתְךָ וּבִכְתָּהּ אֶת אֲבִיהָ וְאֵת אִמָּהּ
יִרְזֵוּ יָמִים וְאֹחֶיךָ כֵּן תִּבְנוּ אֱלִיָּה וְעֵלְכָהּ וְהִתָּה לָךְ
לֹאֲשֶׁה וְהִי אִם לֹא וְחִפְצִיתָ בָּהּ וְשִׁלְחָתָה כְּתִפְטִיָּה
וּמוֹכֵר לֹא תִמְכְּרָהּ בַּכֶּסֶף לֹא תִתַּעַמֵּר בָּהּ תִּזְוֹרֶת
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
כִּי תִמְרִיץ
לֹאֲשֶׁה שְׂבִיָּה וְשִׁמְכָה אֱלֹהֵי וְהָאֲחֻת שְׂוֹאָה

וְיִכְדּוּ לוֹ בְּנִים הָאֱלֹהִים וְהִשְׁנֹאָה וְהִיָּה הַבֶּן הַבְּכֹר
לְשִׁנְיָאָה וְהִיָּה בְּיוֹם הַזֹּחֲלִים אֶת בְּנֵי אֶת אֲשֶׁר יְהִיָּה
לוֹ לֹא יִכְלֹל כִּבְכֹּר אֶת בֶּן הָאֱלֹהִים עַל פְּנֵי בֶן
הַשִּׁנְיָאָה הַבְּכֹר כִּי אֶת הַבְּכֹר בֶּן הַשִּׁנְיָאָה יִכְרֹת לָתֶת
לוֹ פִי שִׁנִּים בְּכָל אֲשֶׁר יִכְרֹת לוֹ כִּי הוּא רֹאשִׁית
אֲנִי לוֹ מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה
כִּי יְהִיָּה
לֹאֲשֶׁה בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרָה אֲנִינוּ שִׁמְעֵנוּ בְּקוֹל אֲבִיךָ
וּבְקוֹל אִמּוֹ וְיִסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֱלֹהִים וְהַנְּפִשׁוּ
בּוֹ אֲבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל זָקֵן עֵירוֹ וְאֶל שִׁעֵר
מִקְדָּמוֹ וְאָמְרוּ אֶל זָקֵן עֵירוֹ בְּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר וּמוֹרָה אֲנִינוּ
שִׁמְעֵנוּ בְּקוֹל זָקֵן וְסִבָּה וְרֹאמָהוּ כָל אֲנָשִׁי עֵירוֹ
בְּאֲבָנִים וּמוֹת וּבְעֵרַת הָרֵעַ מִקֶּרֶבךָ וְכָל יִשְׂרָאֵל
יִשְׁמְעוּ וִירָאוּ
וְכִי יְהִיָּה בְּאִשָּׁה
חֲטָא מִשְׁפַּט מוֹת וְהוֹמוֹת וְתִלִּית אֹתוֹ עַל עֵץ לֹא
תִכְוֶן לְכַלּוֹתוֹ עַל הָעֵץ כִּי קִבּוֹר תִּקְבְּרֵנוּ בְּיוֹם הַהוּא
כִּי קָלַת אֱלֹהִים תִּכְוֶי וְכֹא תִשְׁמָא אֶת אֶדְמָתְךָ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נִחַלָה
לֹא
תִרְאֶה אֶת שׂוֹר אֲחִיךָ אוֹ אֶת שִׁינֵי גִדְּוִים וְהַתַּעֲלֹמָה
מִהֶם הַשִּׁבִּתָּ שִׁיבָם לְאֲחִיךָ וְאִם לֹא קְרוֹב אֲחִיךָ
אֲלִיךָ וְלֹא יִדְעוּ וְאִסְפַּרְתּוּ אֶל תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְהִיָּה
עִמָּךְ עַד דְּרֹשׁ אֲחִיךָ אֹתוֹ וְהִשְׁבִּיתוּ לוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה
לְחִמְרוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְכָתוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָכָה
אֲכַדְתָּ אֲחִיךָ אֲשֶׁר תֵּאֱבֹד מִכְּנֹז וּמִנִּצְאָתָה לֹא תִוָּכַל
לְהַתְּעַלֵּם
לֹא תִרְאֶה אֶת חֲמוֹר
אֲחִיךָ אוֹ שִׁוְרוֹ נְפִלִים בְּדֶרֶךְ וְהַתַּעֲלֹמָה מִהֶם הַקָּם
תִּקָּם עִמּוֹ
לֹא יְהִיָּה כָלִי גִבֹּר
עַל אֲשֶׁה וְלֹא יִכְבֹּשׁ גִּבֹּר שִׁמְכָה אֲשֶׁה כִּי תוֹעֲבַת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כֹּכַב עֲשֶׂה אֵלֶּה
כִּי יִקְרָא קֹץ צִפּוֹר לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ כֹּכַב עֵץ אוֹ עַל
הָאֲרֶץ אֲפֻרָּחִים אוֹ בִּינִיִּים וְהָאֵם רִבְעִית עַל
הָאֲפֻרָּחִים אוֹ עַל הַבִּינִיִּים לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבִּינִיִּים
שִׁלַּח תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם וְאֵת הַבִּינִיִּים תִּקַּח לָךְ כִּכְמוֹעַ
יִשָּׁב לָךְ וְהִאֲכִילָה יָמִים
כִּי תִבְנֶה
בֵּית חֲדָשׁ וְיִשְׁעִיתָ מִלְּעָה לְגִזְךָ וְלֹא תִשֵּׁם דְּמִים
בְּבֵיתְךָ כִּי יִפֹּל הַנֶּפֶל מִכְּנֹז לֹא תִזְרַע כְּרִמָּךְ כְּלָאִים
פֶּן תִּקְדֶּשׁ הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה אֲשֶׁר תִּזְרַע וְתִבְנוּ אֹת
הַכֶּרֶם
לֹא תִחַרְשֶׁ בְּשִׁוְרוֹ
וּבְחִמְרוֹ יִמְדוּ לֹא תִכְבֹּשׁ שִׁעֲטָנָה צִמּוֹר וּפְשָׁתִּים
יִחַדּוּ
תַעֲשֶׂה לָךְ עַל אֲרִבְעָה כְּנָפוֹת כְּסוּתָךְ אֲשֶׁר תִּכְסֶּה
בָּהּ
כִּי יִקַּח אֲשֶׁה
אֲשֶׁה וְכֹא אֱלִיָּה וְשִׁנְיָאָה וְשִׁם לָהּ עֲלִילָת דְּבָרִים

וְהוֹצֵא עֲלֵיהֶם שִׁמְרָה וְאָמַר אֶת הָאֲשֶׁה הָאֵת לְקַחְתָּ
וְאִקְרַב אֱלִיָּה וְלֹא מִנִּצְאָתִי לָהּ בְּתוֹלִים וּלְקַחְתָּ אֶת
הָעֵרֶךְ וְאִמָּה וְהוֹצִיאוּ אֶת בְּתוֹלֵי הָעֵרֶךְ אֶל זָקֵן הָעֵרֶךְ
הַשִּׁעֵרָה וְאָמַר אֲבִי הָעֵרֶךְ אֶל זָקֵן הָעֵרֶךְ אֶת בְּתוֹתִי
לֹאֲשֶׁה הָיָה לֹאֲשֶׁה וְשִׁנְיָאָה וְהָיָה הוּא שִׁם עַל כִּרְת
דְּבָרִים לֹאֲמֹר לֹא מִנִּצְאָתִי לְבִתְךָ בְּתוֹלִים וְאִבְרָהָם
בְּתוֹלֵי בְתִי וּפְרָשׁוֹ הַשִּׁמְכָה לְפָנֵי זָקֵן הָעֵרֶךְ וּכְקֹחוֹ
זָקֵן הָעֵרֶךְ הָיָה אֶת הָאֲשֶׁה וְיִסְרוּ אֹתוֹ וְעֲשֶׂהוּ אֶדְמָה
מֵאֵה כֶסֶף וְנָתַנוּ לֹאֲבִי הָעֵרֶךְ כִּי הוֹצִיָּא שִׁמְרָה עַל
בְּתוֹלֵת יִשְׂרָאֵל וְכֹא תִהִיָּה לֹאֲשֶׁה לֹא יִכְלֹל כְּשִׁלְחָה
כָּל יָמָיו
זֶה לֹא מִנִּצְאָה בְּתוֹלִים לְעֵרֶךְ וְהוֹצִיאוּ אֶת הָעֵרֶךְ
אֶל פֶּתַח בֵּית אֲבִיהָ וְסִקְלוּהָ אֲנָשִׁי עֵירָה בְּאֲבָנִים
וּמָתָה כִּי עָשִׂתָה נִבְכָּה בִּישְׂרָאֵל לְזָנוֹת בֵּית אֲבִיהָ
כִּי יִמְצָא
אִישׁ שִׁכָּב עִם אֲשֶׁה בְּעֵלְתָּ בְּעַל וּמָתָה גַם שְׂנִיָּה־הֶם
הָאִישׁ הַשִּׁכָּב עִם הָאֲשֶׁה וְהָאֲשֶׁה וּבְעֵרַת הָרֵעַ
מִיִּשְׂרָאֵל
זֶה בְּתוֹלָה מֵאֲרֶשֶׁה לֹאֲשֶׁה וּמִנִּצְאָה אִישׁ בְּעֵיר
וְשִׁכָּב עִמָּה וְהוֹצִיאתָם אֶת שְׂנִיָּהֶם אֶל שִׁעֵר הָעֵרֶךְ
הָהוּא וְסִקְלוּם אֶתְּם בְּאֲבָנִים וּמָתָה אֶת הָעֵרֶךְ
עַל דְּבַר אֲשֶׁר לֹא צִעָקָה בְּעֵיר וְאֵת הָאִישׁ עַל
דְּבַר אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת אֲשֶׁת רֵעֵהוּ וּבְעֵרַת הָרֵעַ
מִקֶּרֶבךָ
וְאִם בְּשִׂידָה יִמְצָא
הָאִישׁ אֶת הָעֵרֶךְ מֵאֲרֶשֶׁה וְהוֹצִיָּק בָּהּ הָאִישׁ
וְשִׁכָּב עִמָּה וּמוֹת הָאִישׁ אֲשֶׁר שִׁכָּב עִמָּה לְבָדּוֹ
וְלְעֵרֶךְ לֹא תַעֲשֶׂה דְּבַר אֵין לְעֵרֶךְ וְזִמְנָה מוֹת כִּי
כְּאֲשֶׁר יִקָּם אִישׁ עַל רֵעֵהוּ וְרִצְחוֹ נִפְשׁ בֶּן הָדָבָר
זֶה כִּי בְּשִׂידָה מִנִּצְאָה צִעָקָה הָעֵרֶךְ מֵאֲרֶשֶׁה וְאֵין
מוֹשִׁיעַ לָהּ
כִּי יִמְצָא אִישׁ זֶעַר
בְּתוֹלָה אֲשֶׁר לֹא אֲרֶשֶׁה וְתִפְטִיָּה וְשִׁכָּב עִמָּה
וְנִמְצָאוּ וְנָתַן הָאִישׁ הַשִּׁכָּב עִמָּה לֹאֲבִי הָעֵרֶךְ
וְחִמְשִׁים כֶּסֶף וְכֹא תִהִיָּה לֹאֲשֶׁה תִּחַת אֲשֶׁר עָנָה
לֹא יִכְלֹל כְּשִׁלְחָה כָּל יָמָיו
יִקַּח אִישׁ אֶת אֲשֶׁת אֲבִיו וְכֹא יִגְלֹחַ כֹּהֵן
אֲבִיו
כֹּהֵן יִבָּא פְּצוּעַ דְּכֹהֵן
וְכֹרֶת שִׁפְכָה בְּקֹהֶל יְהוָה
יִבָּא מִמֶּנּוּ בְּקֹהֶל יְהוָה גַּם דוֹר עֲשִׂירִי לֹא יִבָּא כֹהֵן
בְּקֹהֶל יְהוָה
כֹּהֵן יִבָּא עִמּוֹנִי
וְכֹהֵן יִבָּא בְּקֹהֶל יְהוָה גַּם דוֹר עֲשִׂירִי לֹא יִבָּא לָהֶם
בְּקֹהֶל יְהוָה עַד עוֹלָם עַל דְּבַר אֲשֶׁר לֹא קִדְּמוּ
אֹתָם בְּלִחְוִם וּבְמִים בְּדֶרֶךְ בְּצִאֲתָם מִמִּצְרָיִם

וברוך אתה בשרה ברוך פרי בטןך ופרי ארמיתך
ופרי בהמתך שגר אלפין ועשתרות צאנך ברוך
טנאך ומשארתך ברוך אתה בבאך וברוך אתה
בצאתך יתן יהוה את איבך הקמים עליך וגפנים
לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים
יניסו לפניך יצו יהוה אתך את הברכה באסמך
ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך יקמוך יהוה לו כלם קדושים
כאשר נשבע לך כי תשמר את מצוות יהוה
אלהיך והלכת בדרכיו וראו כל עמי הארץ
כי שם יהוה נקרא עליך וראו מיכר והותרך
יהוה לטובה בפרי בטןך ובפרי בהמתך ובפרי
ארמיתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך
לית לך נפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את
השמים לית מטר ארצך בעתו ולברך את כל
מעשה ידך והללוך גוים רבים ואתה לא תלוה
ותגד יהוה לראש ולא נתב והיית רק כמועלה
ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצוות יהוה
אלהיך אשר אנכי מצוה היום לשמור ולעשות
ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם
היום ימיו ושמואל ללכת אחרי אלהים אחרים
לעבדם

והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמור
לעשות את כל מצוותיו ותקתיו אשר אנכי מצוה
היום ובאו עליך כל הקללות האלה ודשיגור
ארוך אתה בעיר וארוך אתה בשדה ארוך
טנאך ומשארתך ארוך פרי בטןך ופרי ארמיתך
שגר אלפין ועשתרות צאנך ארוך אתה בבאך
וארוך אתה בצאתך ישיב יהוה בך את המארה
את המהומה ואת המוערה בכל משלח ידך
מפני רע מעלליך אשר עזבתני ישיב יהוה בך
את הדבר עד כלותו אתך מעל האדמה אשר
אתה בא שמה לרשתה יכבה יהוה בשחפת
ובקדחת ובדלקת ובחרחור ובחרב ובשרפון
ובירקון וירפון עד אבדך והיו שמיר אשר
על ראש נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל
יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים
ירד עליך עד השמידך יתן יהוה נגף לפני איבך
בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תניסו
לפניו והיית למועלה לכל העמים והיית
נבחרת למאס לכל עוף השמים ולבהמות הארץ

ואין מחריר יכבה יהוה בשחין מצרים ובעפלים
ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא יכבה
יהוה בשגעון ובעיוון ובתמהון לבב והיית
ממשש בצהרים כאשר ימשש העור באפלה
ולא תצליח את דרכיך והיית אך עשוק וגזול
כל הימים ואין מושיע אשה תארש ואיש אחר
ישגלה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא
תחללנו שורך טבוח לעיניך ולא תאכל כמנו
חומרך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנת
לאיבך ואין לך מושיע בניך ובנותיך נתנים
לעם אחר ועיניך ראות ופלות אליהם כל היום
ואין לאל ידך פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל
עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל
הימים והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה
יכבה יהוה בשחין רע על הברכים ועל השקים
אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך
יוכל יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים בדרך
אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבותיך ועבדך
שם אלהים אחרים עץ ואבן והיית לשמה
למשל ולשנוה בכל העמים אשר יגדך יהוה
שמה ורע רב תוציא השדה ומעט תאסף
ויחללנו הארבה כרמים תטע ועבדת ויין לא
תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התלעות זיתים
יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל
דיתך בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי יכבד
בשבי כל עצר ופרי אדמתך יירש העליל
גגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה
ואתה תרד מטה מטה הוא ילך ואתה לא תלוו
הוא יהיה לראש מטה הוא ילך ואתה לא תלוו
כל הקללות האלה ורפון והשגור עד השמדך
כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמור מצוותיו
ותקתיו אשר צוה יהוה בך לאות ולמופת ובזרעך
עד עולם תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך
בשחמה ובטוב לבב מרב כל ועבדת את איבך
אשר ישלח יהוה בך ברעב ובעזמא ובעיורים
ובחרב כל ימיו ונתן עץ ברזל על צוארך עד השמדך
כאשר יראה הנשר גוי אשר לא תשמע לעצו
גוי עץ פנים אשר לא יאמר לא תשמע לעצו
לא יתן ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד
השמדך אשר לא ישיא לך הגז הירוש ויציח
שגר אלפין ועשתרות צאנך עד האבדו אתך

והצר לך בכל שעריך עד רדת חמתך הגבהת
והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצך
והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן
יהוה אלהיך לך ואכלת פרי בטןך בשר בניך
ובנותיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק
אשר יציק לך איבך האיש הרר בר והענו מאד
תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר
יתיר מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל
מבלי השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר יציק
לך איבך בכל שעריך הרבה בר והענוה אשר
לא נסחה כף רגלה הצע על הארץ מהתענה ומרר
תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובשליחה
היוצת מבין רגליה ובבנה אשר תלד כי תאכל
בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק
לך איבך בשעריך אם לא תשמר לעשות את
כל דברי התורה הזאת הכתבים בספר הזה
ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה
אלהיך והפלא יהוה את מכתך ואת מכות זרעך
מכות גדלות ונאמנות וחלים רעים ונאמנים והשב
בר את כל מדות מצרים אשר יגרת מנציהם
ודבקו בר גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב
בספר התורה הזאת יעלב יהוה עליך עד השמדך
ונשאתם במתי מעט תחת אשר היתם כסוכי
השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך
והיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם
ולחברות אתכם כי ישיש יהוה עליכם להאבד
אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה
אשר אתה בא שמה לרשתה והפניך יהוה בכל
העמים מקצת הארץ ועד קצת הארץ ועבדת
שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך
עץ ואבן ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מצוה
לכם רגלך ונתן יהוה לך שם כב רגל וכליו עינים
ודאבון נפש והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת
לילה ויומים ולא תאמין בחיך בבקר תאמר מי
יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבקר
אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה והשגך
יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך
לא תסיר עוד לראתה והתמכרתם שם לאיבך
לעבדים ולשפחות ואתן קנה אלה
דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכתוב
את בני ישראל בארץ מואם מלכד הברית אשר
כרת אתה בחרב

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהים אתם
ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ
מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו המסות
הגדלות אשר ראו עיניך האת והמפתים הגדלים
ההם ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועיניכם
לראות ואנשים כלשמן עד היום הזה ואולם אתכם
ארבעים שנה במדבר לא בכח שלבתיכם
מעליכם ועלך לא בלחה מעל רגלך לחם לא
אכלתם ויין ושכר לא בלתה מעל רגלך לחם לא
אני יהוה אלהיכם ותבאו אל המקום הזה ויצא
סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו
למלחמה ולכסם ונקח את ארצם ונתנה לנחלה
לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי ושמרתם
את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם כל אשר
תשליחו את כל אשר תעשו
אתם יצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם
ראשיתם שבטים וזקנים ושטירים כל איש
ישראל טפכם נשיכם וזרר אשר בקרב מחנהך
מוחטב עיניך עד שאב מימין ולעבר בנרית
יהוה אלהיך ובאלותיו אשר יהוה אלהיך כרת
עמך היום למען הקים אתך היום לו כלם והיא
יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע
לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב ולא אתכם
לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה
הזאת כי את אשר ישנו פה עמנו עמוד היום לפני
יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו והיום כני
אתם ידעתם את אשר ישנו בארץ מצרים ואת
אשר עבדו בקרב הגוים אשר עבדתם ותראו
את שקוציהם ואת גלגליהם עץ ואבן כסף וזהב
אשר עמדתם פן יש בכס איש או אישה או
משפחה או שבט אשר לבנו פנה היום מעם
יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן
יש בכס שרש פרה ראש ולעלה והיית בשמיעו
את דברי האלה הזאת והתברך בלבנו לאמר
שלום יהיה לי מי בשורות לני אלך למען ספוט
הרות את הצמאה לא יאבה יהוה סכל לו כי אני
יעשן אף יהוה וקנאותו באיש הוא ובעצתו בו כל
האלה הכתובה בספר הזה ומוזה יהוה את שמו
מתחת הכתוב והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי
ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר
התורה הזה ואמר הדור האחרון עליכם אשר
יקומו מאחריכם והזכירו אשר יבא מארץ חזקת

וראו את ממות הארץ והוא ואת תולדות אשר
חלה יהוה בה אפרית ומלח שירפה כל ארצה
לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב
כמהפכת ועתה אדמה וצבים אשר הפך
יהוה באפן ובחמתו ואמרו כל הגוים על מה עשה
יהוה בכה לארץ הזאת כה חרי האף הגדול הזה
ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבותם
אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים
ויבכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים
אשר לא ידעו ולא חלק להם ויחר אף יהוה
בארץ ההוא להביא עליה את כל הקלכל
הכתובה בספר הזה ויתשם יהוה מלל אדמתם
באף ובחמה ובקצף וישלכם אל ארץ אחרת
כיום הזה הנסתר מלפניהם אלהיהם והנחבת כל
זכריו עד עולם לעשות את כל דברי התורה
הזאת
הדברים האלה הברכה והקבכה אשר נדתי
לפניך והשבת אלכלך בכם הגוים אשר הדינתי
יהוה אלהיך שמה ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת
בכלך בכל אשר אנכי מצוה היום אלהיך ובניך
עבדותך ורחמך ושב וקשב ושב יהוה אלהיך ארץ
הפריץ יהוה אלהיך שמה אם יהיה לך בקצה
השימים מעש יקבע יהוה אלהיך וכמש יקח
והביא יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירש
אבותיך וירשתה והיטב והרבה מאבותיך ומו
יהוה אלהיך את כלך ואת כלך ואת כלך ואת כלך
את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך למען
חיך ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על
איביך ועל שונאיך אשר רדפו ואתה רשום
ושימעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר
אנכי מצוה היום והויתך יהוה אלהיך בכל מעשה
ידך בפרי בטן ובפרי בהמות ובפרי אדמות
לטובה כי ישוב יהוה לשוש עבדך לטוב כאשר
שע על אבותיך כי תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמור מצותיו וזקתו הכתובה בספר התורה
הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבך ובכל
נפשך
אנכי מצוה היום לא לפלאת הוא ממך ולא רחוקה
הוא לא בשמים הוא לאמר כי יעלה לנו רשמינו
והקחה לנו וישמענו אתה ונעשה ולא מעבר בים
הוא לאמר כי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו

וישמענו אתה ונעשה כי קרוב אליך הדבר מאד
בפניך ובלבך לעשות
נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המוות
ואת הרע אשר אנכי מצוה היום לאהבה את יהוה
אלהיך כלכלך בדרכיו וכשמו מצותיו וחקדיו
ומשפטיו והיית רובית ובכך יהוה אלהיך בארץ
אשר אתה בא שמה לרשתה ואם יפנה לבך
ולא תשמע ונדחת והשתחווית לאלהים אחרים
ועבדתם הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא
תאריכו ימים על האדמה אשר אתה עבר את
הירדן לבוא שמה לרשתה העדתי בכם היום את
השמים ואת הארץ החיים והמוות נתתי לפניך
הברכה והקבכה ובחרת בחיים למען תחיה אתה
וזרעך לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקול
ולדברקה בו כי הוא חיך וארך ימך לשבת על
האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם
לעצמך ולעצמך כלת להם
ויכל משה וידבר את הדברים האלה אל כל
ישראל ויאמר אלהים בן בואה ועשרים שנה
אנכי היום לא אוכל עוד לבוא וכלב ויהוה
אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה יהוה
אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישיב את העמים
האלה מכפניך וירשיתם יהושע הוא עבר
לפניך כאשר דבר יהוה ועשה יהוה כולם
כאשר צוה כסיון וכעונו מוכי האמור
ולא צעם אשר השמיד אותם ונתנם יהוה לפניכם
ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם
וזקו ואמרו אל תיראו אל תעריצו מפניהם
כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך וכא
יעזבך
משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל
וזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ
אשר נשבע יהוה לאבותם כלת להם ואתה
תנחילה אותם והוה הוא ההלך לפניך והוא
יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא וכא
תחת ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל
הבנים בני לוי הגשמים את ארון ברית יהוה
ואכל כל בני ישראל ויצו משה אותם לאמר מקץ
שבע שנים במעדה שנת השמיטה בחד הסוכות
בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת גדר
כל ישראל באזניהם הקהל את העם האנשים

והנשים והטף וזר אשר בשעריך כל מען
ישמעו ולמען יראו את יהוה אלהיהם
ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת
ובניהם אשר לא ידעו ושמעו ולמדו לראות
את יהוה אלהיהם כל הימים אשר אתם חיים
על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה
לרשתה
ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימיו כמות קרא
את יהושע והתיצבו באהל מועד ואעלו ויכל
משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד וירא יהוה
באהל בעמוד ענן ועמד עמוד הענן על פתח
האהל ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימיו
אבותי וקם העם הזה וזה אזורי אלהי נצח הארץ
אשר הוא בא שמה בקרב ועל בני והפר את
ברית אשר כרתי אתו וזרה אפי בו ביום ההוא
ועוברים והסותרים פני מהם והיה לאכל ומוצאיהן
רעות רבות ויערות ואמור ביום ההוא הכל על
כי אין אלהי בקרבי מלאו רשות האלה ואנכי
הסתר אסתר פני ביום ההוא על כל הרעה
אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים ועתה
כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני
ישראל שיהיה בפיהם כל מען תהיה כי השירה
הזאת לעד בבני ישראל כי אביאנו אל הארץ
אשר נשבעתי לאבותינו ובת חלב ודבש ואכס
ושבע ורשע ופנה אל אלהים אחרים ועבדום
ונאמנו והפר את בריתו והיה כי תמוצאן את
רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפני
לעד כי לא תשיב מפני זרעו כי ידעתי את
יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל
הארץ אשר נשבעתי וכתב משה את השירה
הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל וישו
את יהושע בן נון ויאמר זקו ואמץ כי אתה
תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי
להם ואנכי אהיה עמך ויהי ככלות משה ככתב
את דברי התורה הזאת על ספר עד תום וישו
משה את הלויים וישא ארון ברית יהוה לאמר
לכו את ספר התורה הזה ושמעתם אותו מיצר
ארון ברית יהוה אלהיהם והיה שם בר לעד כי
אנכי ידעתי את מרוך ואת ערפך הקשה הן
בעונו הן עמכם היום ממרים היתם עם יהוה ואף
כי אחרי מותי הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם
וישטיתם ואדברה באזניהם את הדברים האלה

ואעידה בם את השמים ואת הארץ כי ידעו
אחרי מותי כי השוות דשחנות וסודתם כן
הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה
באחרי הים כי תעשו את יהוה עבדי יהוה
להעניסו במעשה ידיכם וידבר משה באזני כל
קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תום
האזינו השמים ואדברה
יער כמער בקול
בשערים עבד
כי שם יהוה אלהי
העור המים פע
אם אפונה ואין ע
שחת לו לא בני מומם
היה להם תגמולו זאת
הנא הוא אביר ק
זכר ימות עולם
שאל אביר ויג
בהנחל עכיון גוים
יעבד גבול עבדים
כי חילק יהוה עמו
ימצאו בארץ מדבר
יסבבו יבנהו
בשר יעיר ק
פרש כנפו יקח
יהוה בדר יחזק
ירכבו על כמותי ארץ
ויקחו דבש מסכ
חמאת בקר וחלב יא
ואינים בני בשן ועתודים
ודם עזב תשחת לחמ
עמנת עבית כשיית
וינכל צור ישע
בתועבת יעיס
אלהים לא ידעו
לא שערם אבהיכם
ותשבו אל מולך
מכלס בני ובני
אראה מזה אחריתם
בנים לא אכזב בם
כעסו בהבכיהם
בגוי נכר אכעיסם
ותשמע הארץ אמר
הזל כטל אמרתי
וכרביבים עלי עשב
הבוגר לאכדו
כי כל דרכי משפט
עדיק וישר ד
דור עקש ופתכל
עם נכח ולא רחם
הוא עשן ויסנן
בני שנות דר ודר
זקני ויאמרו כן
בהפרידו בני אדם
למספר בני ישראל
יעקב חכם נזכר
ובדתו יכל ישימו
יצרנו באישון
על גוזליו ירחף
ישאנו על אברתו
ואין עמו אל נכר
ויאכל תנובת שר
ושמן מוחממש עור
עם חלב כרם
עם חלב כליות חטה
וישמן ישרן ובעט
וישע אלוה עשיו
יקח יבנהו בור
יבחו לשדים לא אלה
חד שים מקרבנו
יצור ילד ישר
וירא יהוה וישא
ויאמר אסתהפיהם
כי דור תפסת המר
הם קאנו בביא אל
ואני אקחם בכא עם
כי אשקחה באפי

ותיקן עד שאול תחית
ותכהט מוסדי הרים
וזני אנכיה בם
וקטב מר
עם חמות וכלי עפר
ומזדרים אימז
יונק עם איש שיבז
אשכיתיה מאנוש ורם
פן יזכרו צריכו
וכל יהוה פעל כל זאת
ואין עדם תבולת
יבינו לאחזינם
ושנים ייסו רבבה
ויהוה דסקיהם
ואיבינו פכלים
ומשידמות עמורה
אשככל מורת כלו
וראש פתנים אכזר
חיתום באיזרתי
כלת תמוט רגלם
וחזי עדתדת כלו
ועל עבדין יתלזז
ואפס עזור ועזוב
צור וחסיו בו
יעזרו יין נסיכם
יהי עכזכם סתרה
ואין אכזרים עמדי
מוציה ואין ארפה
כי אשאל אכל שנים ידי
אם שנותי ברק חרבי
אשיב נקם כצרי
אשכיר וזני מזה
מדם חכל ושיבדי
חריניו גויים עמו
ונקם ישיב כצרי

ותאכל ארץ ויבכיה
אספה עכמו רעויה
מוי רעב ולחמי רשע
ושן בהמת אשכל בם
מוחזי תשיב וחרב
גם בחור גם בתוכי
אמרת אפאיהם
כולי בעס אויב אגור
פן יאמרו ידנו רמיה
כי גוי אבד עזות המה
לו חכמו ישיכלו זאת
איפה ירדה אחר אכף
אפנא כי צורם מכרם
כי לא כצורנו צורם
כי מנפן סרם גפנם
עזבמו עזבי רוע
חמות הננים ינם
הלא הוא כמוס עמדי
כי נקם ושיכרם
מקורב יום אידם
כי ידיו יהוה עמו
כי יראה כי אכזר יד
ואמר אי אכזרימו
אשירחל ובוזימו יאכלו
יקובו ועזרו כם
ראו עתה כי אני הוא
אני אמית ואחיי
ואין מירי מוציק
ואמרו וי אכלי כלכם
ותאחו במשפט ידי
וכמשנאי אשכרם
וחרבי תאכל בשיר
מראש פרעור אויב
כי דם עבדי יקוב
וכפר אדמדתו עמו

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני
העם היא והושע בן נון וכל משה כדבר האלהים
הדברים האלה אכל כל ישראל ויאמרו אלהים שימו
לכבכם כלל הדברים אשר אכלי מעיד בכם דיונים
אשר תצו את בניכם כשימר כלעשות את כל דברי
התורה הזאת כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם

ובדבר הזה תארכו ימים על האדמה אשר אתם
עברים את הירדן עבדה לרשתה
וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה
לאמר עבדה אל הר העברים הזה דר נבו
אשר בארץ מואב אשר על פני ירדן וראדה
את ארץ פנען אשר אני נתן לבני ישראל
לאחזה ומת בהר אשר אתה עבדה עמדה
והאסף אל עמך כאשר מדת אהרן אחיך
בהר ההר ואסף אל עמיו על אשר מעלתם
בי בתוך בני ישראל בכי מריבת קדש
מודבר ינו על אשר לא קדשתם אודתי בדרך
בני ישראל כי מנגד תראה את הארץ ושמה
לא תבוא אלהארץ אשר אני נותן לבני
ישראל
וזאת הברכה אשר ברח משה איש האלהים
את בני ישראל לפני מותו ויאמר יהוה מסיני
בא וזרחי מעיד כמו הופיע מזה פארץ ואתה
מרבבת קדש מימינו אשרדת כלו אף וזכב
עמים כל קדשיו בדרך והם תבו כרגלך ישא
מודברתיך תורה צוה לנו משה מורשה קהלת
יעקב ויהי בשרונו מכר בהתאסף ראשי עם יחז
שיבטי ישראל יחזי ראובן ואל ימות ויהי מודתו
מספר
שימו יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב
כו ועזר מוצריו תהיה
וכלוי אמר תמוך ואורח לאיש חסידך אשר
נסייתו במסה תריבה עכ מי מריבה האמר
לאבן ולאמו לא ראיתי ואת אחיו לא הכיר ואת
בנו לא ידע כי שימרו אמרתך ובריתך יצרו
יורו משפטיו כיעקב ותורתך לשיראל ישימו
קטורה באפך וככלי על מזבחך ברח יהוה חזיכו
ופעל ידיו תריבה מוחז מותנים קמו ומשנאי מן
יקומו
ידיר יהוה ישכן לבטח עליי חפף עליו כל היום
ובין כתפיו שיכן
אמר מברכת יהוה ארצו מומד עמים מוטל
ומתהום רבצת תולת וממוגר תבואת שמש
וממוגר רש ירחים ומראש הררי קדם וממוגר
גבעות עולם וממוגר ארץ וממלאה ורצון עכני
סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו
בכור שורו הדר כו וקרני ראם קרניו בדם
עמים יגזי יחזו אפסי ארץ והם רבבות אפרים

והם אלפי משה
שימו זבובך בלאתך וישיבך באהליך עמינו
יקראו עם יבחו זבחי צדק כי שפל ימים יינקו
ושפני שמוני רחל
אמר ברוך מרחיב גר כלביא שיכן וטרף זרוע
אף קדקד וירא ראשיתו כי עם חלקת מוחקק
ספון ויתאראש עם צדקת יהוה עשה ומשפטיו
עם ישראל
אמר דן גור ארצה יונק מן הבטי ונפתלי אמר
נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום
ירשה
ולאשר אמר ברוך מבינ
אשר יהי רצו אחיו וטבל בשמן רגלו ברוך
ונחשית מנעלך ופימוך דבאך אין כאל ישראל רננו
שמים בעזרך ובאותו שחקים מלגה אלהי קדם
ומתולת זרעית עולם ויגרש מופניך אויב ויאמר
השימד וישכן ישראל בטח בדר עני יעקב אכל
ארץ דן והירוש אף שמוי יערפו טל אשר ין
ישראל מי כמוך עם נשיע ביהוה מן גזר
ואשר חרב ואותך ויבזשו איבך כל ואתה על
במותימו תדרך
מערכת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר
על פני ירדן ויראהו יהוה את כל הארץ ארת
הגלעד עד דן ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים
ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון
ואת הנגב ואת הכנר בקעת ירדן ואת התמרים
עד יער ויאמר יהוה אכלי זאת הארץ אשר
נשיעתי לאברהם ליעקב וליעקב לאמר כזרעך
אתנה הראיתיך בעיניך ושימה לא העבר וימות
שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פני יהוה
ויקבר אתו בני בארץ מואב מול בית פלור וכל
ידע איש את קברתו עד היום הזה ומשה בן נבואה
ועשרים שנה במותו לא כהתה עינו ולא נס כחזה
ויבמו בני ישראל את משה בערבת מואב שישים
יום ויתמו ימי בכי אכל משה ויהושע בן נון מלא
רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעון
אלני בני ישראל וינשו כאשר צוה יהוה ארת
משה ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר
ידעו יהוה פנים אלהים כלל האמת והמופתים
אשר שילחו יהוה לעשות בארץ מצרים
כפרעה וככל עבדיו וככל ארצו וככל היד
החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה
לעניי כל ישראל